

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/72/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212203457
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2013:4212203457.3

Uznesenie

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci : žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnir s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava proti žalovanému: V. G., nar. X.X.XXXX, bytom G. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o. so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, o zaplatenie 538,03 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 105,96 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 21.2.2012 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 538,03 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 396,65 eur od 11.12.2009 do zaplatenia z dôvodu, že Slovenská sporiteľňa, a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 8.6.2010 postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému zo Zmluvy č. 212318053 z 3.11.2006, na základe ktorej žalovanému poskytla peňažné prostriedky.

Na základe výzvy súdu z 13.3.2012 na doplnenie skutkových tvrdení, žalobca podaním doručeným súdu 25.4.2012 požiadal o predĺženie lehoty a podaním doručeným súdu 27.4.2012 predložil súdu listinné dôkazy a plnomocenstvo na zastupovanie vo veci.

Po obdržaní ďalšej výzvy súdu na doplnenie skutkových tvrdení, žalobca prípisom z 18.5.2012 požiadal opäť súd o predĺženie lehoty na odstránenie vád jeho podania. Súd uznesením z 6.6.2012 žalobcovi nepredĺžil lehotu na odstránenie vád podania a vytýčil vo veci pojednávanie.

Dňa 8.6.2012 Spotrebiteľské združenie OSA, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, elektronickým podaním z 10.5.2012 so zaručeným elektronickým podpisom, oznámilo súdu svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného s poukazom na § 93 ods. 1-3 O.s.p.. Súčasne toto združenie vznieslo námietku premlčania práva žalobcu na žalované peňažné plnenie.

Žalobca po obdržaní oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania s námietkou premlčania, ako aj predvolania na pojednávanie vo veci, prípisom z 20.8.2012 súdu oznámil, že návrh berie späť v celom rozsahu a žiada konanie zastaviť s tým, že mu bude vrátený súdny poplatok.

Prípisom doručeným súdu 21.9.2012 si vedľajší účastník na strane žalovaného, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, vyčíslil aj trovy konania vo výške 109,94 eur.

Prvostupňový súd v dôsledku späťvzatia návrhu žalobcom uznesením z 21.9.2012 konanie vo veci zastavil a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Ďalším výrokom rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 109,94 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Ostatným výrokom rozhodol o vrátení krátenej sumy zaplateného súdneho poplatku za návrh.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/333/2012-88 z 30.11.2012 odvolaním žalobcu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 109,94 eur do 3 dní zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení uvedeného uznesenia konštatoval, že podstata sporu účastníkov v odvolacom konaní spočíva v tom, či zo strany vedľajšieho účastníka bolo právne účelné a hospodárne jeho právne zastúpenie advokátom - advokátskou spoločnosťou a či a aké účelne vynaložené trovy pri tomto zastupovaní boli realizované. Odvolací súd ďalej konštatoval, že súd prvého stupňa v rámci rozhodovania o trovách konania účastníkov v napadnutom uznesení neposúdil samotnú (prvotnú) otázku účelnosti vynaložených trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšieho účastníka, a preto súd prvého stupňa musí uvedený nedostatok svojho rozhodnutia dôsledne riešiť a náležite odôvodniť.

Záver o potrebe riešenia a odôvodnenia účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane procesne úspešného žalovaného odvolací súd vyvodil z vyjadrenia žalobcu v späťvzati návrhu, v ktorom žalobca tvrdil, že vedľajšiemu účastníkovi žiadne trovy konania nevznikli. Poukázal na to, že právny zástupca združenia na ochranu spotrebiteľa už v oznámení o vstupe do konania (s námietkou premlčania, poznámka súdu), v ktorom vo väčšine prípadov ešte len žiada o zaslanie žalobného návrhu s prílohami, za účelom oboznámenia sa s vecou, si uplatňuje trovy konania. Žalobca konštatoval, že nevidí význam v právnom zastúpení združenia na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Preto žalobca spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7 Cdo 93/2012 z 19.7.2012 zaujal právny názor, podľa ktorého „Účelnosť vynaložených trov bude vždy závisieť od konkrétnych okolností danej veci. Záver o neúčelnosti trov právneho zastúpenia (v konaní úspešných) žalovaných odvolací súd vyvodil z právneho názoru, podľa ktorého nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy konania pozostávajúce z odmeny advokáta v prípade, ak právnická osoba (Slovenský pozemkový fond), ktorá udelila plnú moc na zastupovanie v konaní advokátovi, zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo má aj vlastný právny útvar. Akceptácia o neúčelnosti trov konania (právneho zastúpenia) v týchto prípadoch by v konečnom dôsledku znamenala, že účastník konania, ktorý zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo sám má právnické vzdelanie, musí znášať aj trovy právneho zastúpenia sám. Takýto výklad je podľa názoru dovolacieho súdu v rozpore nielen s ustanovením § 25 ods. 1 O.s.p., ale aj v rozpore s ústavným princípom rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania (pozri Občiansky súdny poriadok I. diel Komentár JUDr. Jaroslav Krajčo a kolektív str. 556).

Prvostupňový súd už pri rozhodovaní o náhrade trov konania v uznesení z 21.9.2012, ktorým konanie vo veci zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu žalobcom, po vedľajším účastníkom konania (na strane žalovaného) vznesenej námietke premlčania, vychádzal z ustálenej judikatúry slovenských súdov, že ak žalobca vezme žalobu späť, nie z dôvodu uvedeného v § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., zásadne platí, že procesne zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania.

V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník na strane žalovaného v konaní rovnaké práva a povinnosti ako žalovaný. Po zastavení konania z dôvodu späťvzatia návrhu žalobcom žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., avšak jej priznanie žalovaný

postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nenavrhol. Pokiaľ žalovanému vzniklo právo na náhradu, toto právo vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

V danej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok žalobcu na peňažné plnenie, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Podľa názoru súdu, právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z.z., má legitímáciu na vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného spotrebiteľa, s poukazom na § 93 ods. 2 O.s.p. Vedľajší účastník konania má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vstúpil do konania. Z uvedeného vyplýva, že aj vedľajší účastník na strane žalovaného má právo zvoliť si za zástupcu advokáta podľa § 25 ods. 1 O.s.p., bez ohľadu na skutočnosť, že vedľajším účastníkom je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z.z.. Žiadny právny predpis nevylučuje právne zastúpenie právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Iný výklad citovaných ustanovení by podľa názoru súdu taktiež viedol k porušeniu ústavného princípu rovnosti účastníkov, či už na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ale aj na náhradu trov konania, medzi ktoré bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Tento výklad možno podoprieť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti. Tento názor je obdobný citovanému názoru, ktorý Najvyšší súd SR zaujal v uznesení sp. zn. 7 Cdo 93/2012 z 19.7.2012.

Súd je povinný vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Súd musí súčasne vychádzať z toho, že v (občianskom) súdnom konaní má zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov ako aj zabezpečiť výchovu na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. (§ 1 O.s.p.)

Nemožno súhlasiť so žalobcovým spochybňovaním nutnosti a účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve po kvalifikovanom úkone vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, ktorým vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku, došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu návrhu vedúcemu k zastaveniu konania podľa § 96 ods. 1 O.s.p. Tak ako prvostupňový súd konštatoval už v uznesení z 21.9.2012, s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, k záveru o premlčaní žalovaného nároku dospel aj žalobca, ktorý po odstraňovaní väd návrhu, opakovanej žiadosti o predĺženie lehoty na ich odstránenie, po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania spolu s námietkou premlčania a doručenia predvolania na pojednávanie vo veci, bez zavinenia žalovaného, pripisom z 20.8.2012 súdu oznámil, že návrh berie späť v celom rozsahu. Teda žalobca postupoval obdobne, ako vo väčšine súdnych konaní vedených tunajším súdom o návrhoch totožného žalobcu voči spotrebiteľom, po vstupe totožného združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. V danom prípade, bez akýchkoľvek pochybností, bol procesný úkon vedľajšieho účastníka na prospech žalovaného spotrebiteľa, keď námietka premlčania, vznesená vedľajším účastníkom konania, mala priamy vplyv na spôsob skončenia súdneho konania voči žalovanému spotrebiteľovi, bez ohľadu na skutočnosť, či žalovaný spotrebiteľ mal vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka na ochranu jeho spotrebiteľských práv. Nepochybne procesný úkon vedľajšieho účastníka nebol v danom prípade na ujmu žalovaného spotrebiteľa (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Súd zastáva názor, že poukazovanie žalobcu na totožnosť obsahu podaní vedľajšieho účastníka vo viacerých konaniach je v danom prípade nenáležitá. Spotrebiteľské združenie OSA svojimi podaniami, v ktorých oznamuje vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa (identifikovaného menom, priezviskom, adresou a spisovou značkou súdneho konania), spolu s námietkou premlčania, totižto (len) reaguje na totožné - blanketné žalobné návrhy žalobcu, v ktorých žalobca mení (obdobne ako vedľajší účastník) len údaje o žalovanom účastníkovi konania, o dátume vzniku právneho vzťahu žalovaného s postupcom, od ktorého žalobca cessiou nadobudol žalované pohľadávky a mení aj údaj o výške žalovanej peňažnej pohľadávky s príslušenstvom.

Konajúci súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nemala byť priznaná náhrada trov konania s poukazom na § 150 ods. 1 O. s. p.. Žalobca totižto neuviedol žiadne (významné) dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná. Výnimočnosť použitia citovaného ustanovenia i to, v čom súd vidí dôvody hodné osobitného zreteľa, musí súd náležite odôvodniť. V danom prípade však súd takýto dôvod hodný osobitného zreteľa nezistil. Navyše, existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p. súd skúma len vtedy, ak dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre priznanie trov (celkom alebo sčasti) úspešnému účastníkovi konania. Z uvedeného vyplýva záver, že žalobca poukazovaním na potrebu aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. si je v danej veci vedomý splnenia podmienok na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

S poukazom na uvedené súd opätovne uvádza, že rozhodnutie o náhrade trov celého konania, ktorého predmetom bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, sa zakladá na ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. veta prvá, s prihliadnutím na § 224 ods. 3 O.s.p.. Žalobca, bez zavinenia žalovaného, zobral návrh v celom rozsahu späť pred prvým pojednávaním, a tak procesne zavinil, že konanie muselo byť (právoplatne) zastavená (pre správanie žalobcu). Súd nemal preukázaný žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa pre postup podľa § 150 ods. 1 O.s.p. S poukazom na uvedené je potom žalobca, ktorý procesne zavinil zastavenie konania vo veci, povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania vo výške 105,96 eur, ktorá je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. splatná na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Priznaná náhrada trov konania pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za dva (nepochybne) účelné úkony právnej pomoci (prevzatie veci z 20.2.2012 a podanie vyjadrenia - vznesenie námietky premlčania z 10.5.2012) po 36,52 eur za úkon podľa § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., dva režijné paušály po 7,63 eur a 20% DPH (17,66 eur). Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, keďže tomuto žiadne trovy konania nevznikli a ani postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. žalovaný nenavrhol rozhodnúť o povinnosti žalobcu nahradiť mu trovy.

Rozhodnutie o náhrade trov konania je v zásade súladné aj s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/5/2012-59 zo dňa 21. 02. 2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CO/87/2012-71 z 25.4.2012, resp. uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012, resp. uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/95/2012 - 52 zo dňa 18. septembra 2012, v znení uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/368/2012. Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06).

Lehota splatnosti priznanej náhrady trov právneho zastúpenia bola určená v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.